

MISSIO SAVO
30.4.2005
Osman koulu
Raamattutunti
Väinö Hotti

ASTIA JALOA KÄYTTÖÄ VARTEN

Päämäärä

Tämä on Jumalan tarkoitus ja päämäärä jokaisen ihmisen kohdalla: astia jaloa käyttöä varten. *"että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen"* (Ef.1:12).

Jumalan perspektiivi

Ihmisten mielestä ovat eri asiat ja ihmiset jaloja kuin Jumalan silmissä.

Simo Korpela runoilee:

1. Kun matkani muistoja mietiskelen, Niin murhe mun mieleni täyttää, Kun harva mun työni on sellainen, Min tohtisin Herralle näyttää.
2. Ja ehkä on silmissä vanhurskaan Sekin vääriä, min oikeaks luulen, Ja ehkä mä siitäkin tuomion saan, Mitä ihmisten kiittävän kuulen (Hgl 155:1-2).

"Te juuri olette ne, jotka teette itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus" (Luuk.16:15).

1 Kor.1:26-31

1. Kuka on jalo ihminen?

Jokainen ihminen

"Jokainen ihminen on laulun arvoinen." Jumalan kädestä lähteneenä on jokaisella ihmisellä oma ominaisarvonsa. Lisäksi Jeesuksen ristinkuolema tuo erityisen arvon. Niilo Tuomenoksa kirjoittaa: "Risti on julistanut jokaisen elämän rakastamisen ja pelastamisen arvoiseksi."

Seurakunnan paimen

Seurakunnan paimenen virka on "jalo virka". *"Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen"* (1 Tim.3:1). Seurakunnan paimen saa julistaa monille evankeliumia. Toisaalta hänellä on myös valtava vastuu, joka koskee koko seurakuntaa. Tämän vastuu tulee selvästi esille Vähän Aasian seurakunnille lähetetyissä kirjeissä. Ne osoitettiin "seurakuntien enkeleille". Seurakuntien paimenet ottivat vastaan seurakunnille tulevat sekä risut että ruusut.

Jokainen uskova

Jokainen uskova on tavallaan jalossa virassa. *"Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen "ette olleet kansa", mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut"* (1 Piet.2:9-10).

2. Millainen on jalo ihminen?

Uskontaistelija

Uskova on kutsuttu "jaloon taisteluun": *"Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies"* (2 Tim.2:3). *"Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit JALON TAISTELUN, säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet"* (1 Tim.1:18).

Taistelu on jalo, koska siinä on kysymys iankaikkisesta elämästä. Se on jalo myös siksi, että meille tarjoutuu siinä voitto runsain mitoin. *"Mutta näissä kaikissa me saamme jalon voiton hänen kauttansa, joka meitä on rakastanut"* (Room.8:37).

Hyödyllinen

"isännälleen hyödyllinen" (2 Tim.2:21).

Kun ihminen tulee uskoon, hänestä tulee "käyttöastia", hyödyllinen astia. Ennen sitä hän oli hyödytön: *"Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskää sinua tekemään, mitä tehdä tulee, niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki - pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta, sinulle ENNEN HYÖDYTTÖMÄN, mutta NYT sekä sinulle että minulle HYÖDYLLISEN"* (Filemon 8-11).

Pyhitetty

"pyhitetty...kaikkiin hyviin tekoihin valmis" (2 Tim.2:21). Uskovan tulee hyvänä puuna tuottaa hyviä tekoja: *"Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä"* (Matt.7:17).

Uskova on pyhitetty (erotettu) Jumalan käyttöastiaksi. Jumalalla on ihmiseen "kaksinkertainen omistusoikeus". Ensiksikin Jumala on tehnyt, luonut ihmisen. Toiseksi Jumala on Jeesuksen kuolemalla lunastanut ihmisen. *"tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla etkä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan"* (1 Piet.1:18-19). Lunastaa = maksaa hinta. Olemme siis kaksinkertaisesti Jumalan omia. Kuitenkin ihminen voi kieltäytyä Jumalan lapseudesta.

3. Uskova astiana

Saviastia

Uskova on saviastia. Uskova kokee itsessään alamittaisuutensa. Uskova ei itse tunne jalouttaan. *"Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa"* (1 Kor.15:9).

Hauras astia

Vielä voidaan sanoa, että uskovakin saviastianana on hauras astia. Hänen elämänsä voi päättyä milloin tahansa: *"Katso, kämmenen leveydeksi sinä teit minun päiväni, ja minun elämäni on sinun edessäni niinkuin ei mitään. Vain tuulen henkäys ovat kaikki ihmiset, kuinka lujina seisokootkin"* (Ps.39:6). *"te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu"* (Jaak.4:14). Toisekseen uskova särkyy Herran edessä jatkuvasti sirpaleiksi - ja Herra kokoaa uuden astian, joka on entistä särkyneempi. *"Mutta minä katson sen puoleen, joka on nöyrä, jolla on särjetty henki ja arka tunto minun sanani edessä"* (Jes.66:2).

Rosoinen astia

Uskovassa on paljon rosoisuutta, jopa niin paljon, ettei maailma lainkaan tunne häntä eikä näe hänessä Jumalan astiaa. *"Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä"* (Matt.17:12).

Keskeneräinen astia

"Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut" (Fil.3:12).

Fariseus-astia

Fariseukset ovat varottava esimerkki kehnosta astiasta. He keskittyivät julkisivun, ulkokuoren kiillottamiseen. Jumala katsoo sydäntä: *"Mutta Herra sanoi Samuelille: "Älä katso hänen näköänsä äläkä kookasta vartaloansa, sillä minä olen hänet hyljännyt. Sillä ei ole, niinkuin ihminen näkee: ihminen näkee ulkomuodon, mutta Herra näkee sydämen"* (1 Sam.16:7). *"Älköön teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä kultien ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteisiin pukeutumista, vaan se olkoon salassa oleva sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis"* (1 Piet.3:3-4).

Aarre astiassa

Uskova kantaa aarretta. Taivaan ja maan Herra on asettunut hänen sydämeensä asumaan. *"Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä"* (2 Kor.4:7).

4. Astian puhdistaminen

"Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista..." (2 Tim.2:21).

Suuri talo

Jumalan talo on suuri talo. Siinä on paljon astioita - ja erilaisia astioita: *"Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten"* (2 Tim.2:20). Kaikki he ovat pelastuksesta osallisia, laupeuden astioita, mutta pyhitysaste ei ole sama.

Ihminenkö puhdistaa itsensä?

Raamattu antaa toisaalta ymmärtää, että vain Jumala ja Jeesus voi puhdistaa sydämen. *"Voiko etiopialainen muuttaa ihonsa ja panteri pilkkunsa? Yhtä vähän te voitte tehdä hyvää, te pahantekoon tottuneet"* (Jer.13:23). Daavid pyytää: *"Pese minut puhtaaksi rikoksestani, puhdista minut synnistäni"* (Ps.51:4). *"Puhdista minut isopilla, että minä puhdistuisin, pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin"* (Ps.51:9).

Kuitenkin Raamattu vyöryttää myös ihmisen ylle vastuun puhdistumisesta: *Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset"* (Jaak.4:8).

Ei väkivaltaa

Samoin kuin vanhurskauttamisessa samoin myös pyhityksessä, Jumala ei käytä väkivaltaa. *"Hän tuli omiensa tykö, ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä"* (Joh.1:11-12). Pyhityksen tiellä päästään eteenpäin vain sitä mukaa, kun Jumala saa ihmisen taivutettua tahtonsa tielle.

Syntien tunnustamista

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1 Joh.1:7).

Synnin hylkäämistä

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon" (Sn1 28:13).

"Hän vastasi: "Herra, ei kukaan". Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee" (Joh.8:11).

Ontumisen lopettamista

Uskovan ei tule ontua eri suuntiin. On toivotonta yrittää palvella kahta Herraa. *"Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa" (Matt.6:24). "Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen" (Jaak.4:4).*

"Ja Elia astui kaiken kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, seurakkaa häntä; mutta jos Baal on Jumala, seurakkaa häntä" (1 Kun.18:21).

Väriin paljastamista

Jeesuksen kieltäminen vaanii jokaista uskovaa. Maailman hiilivalkealla Pietari kielsi Jeesuksen. Laodikea on lopun ajan seurakunta. Sen ongelma oli penseys: ei puolesta eikä vastaan. Tämä on eräs aikamme uskovia koskeva tunnusmerkki. Tämä on "jumalatonta vaikenemistä". Luther kirjoittaa: "Syytettäköön minua ylpeydestä ja ahneudesta, aviorikoksesta ja murhasta, vihollisuudesta paavia vastaan...kunhan minua vain ei voida syyttää jumalattomasta vaikenemisestä."

Maailmasta erottautumista

"Älkääkää mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä" (Room.12:2).
"Sillä tähän nykyiseen maailmaan rakastuneena jätti minut Deemas ja matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan" (2 Tim.4:10).

Syntielämästä erottautumista

"Se mies on sairas totisesti, jonka terveys kaikki keitot kesti." Raamattu neuvoo meitä harjoittamaan keskinäistä yhteyttä, mutta ei kenen kanssa tahansa. "Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydäimestä" (2 Tim.2:22).

Vääristä yhteyksistä luopumista

Esteenä jaloksi astiaksi muodostumiselle voi olla myös väärä seurakuntayhteys. *"Älä ole joukon mukana tekemässä paha" (2 Moos.23:2). "Pois, pois! Lähtekää sieltä, älkää koskeko saastaiseen; lähtekää sen keskeltä, puhdistautukaa, te Herran aseenkantajat" (Jes.52:11).* Uskovan puhtauteen liittyy myös se, ettei osallistu toisten synteihin: *"Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, ÄLÄKÄ ANTAUDU OSALLISEKSI MUIDEN SYNTEIHIN. Pidä itsesi puhtaana" (1 Tim.5:22.* Loot joutui lähtemään syntisestä Sodomasta (1 Moos.19:12-22) ja uskovat joutuvat jättämään lopunajan baabelkirkon (Ilm.18:4).

Kristukseen pukeutumista

Pukeutuminen Kristukseen: riisutaan omat likaiset vaatteet ja puetaan Kristuksen vaatteet ylle. Tämä

tapahtuu ensi kertaa vanhurskauttamisessa, mutta sitten myös toistuvasti pyhityksen yhteydessä.

"Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä". Ja hän sanoi hänelle: "Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin". Minä sanoin: "Pantakoon puhdas käärelakki hänen päähänsä". Niin he panivat puhtaan käärelakin hänen päähänsä ja pukivat hänet vaatteisiin" (Sak.3:4-5).

Tulikoe

"Muista Herran lupauksia, joka sanoo: minä teen teitä valituiksi murheen pätsissä" (Helge Nyman, Paavo Ruotsalaisen odottava usko).

"Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoo kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulesa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä" (1 Piet.1:6-7).

Saviastia poltetaan, timantit syntyvät kuumuudessa.

LOPUKSI

Rakkaus totuuteen

Jaloksi astiaksi tulemiseen liittyy rakkaus totuuteen. Tämän tulisi hallita uskova. *"Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa" (3 Joh.4).* Totuudessa vaeltamiseen liittyy ensinnäkin totuuden tietäminen ja tunteminen. Tämän jälkeen seuraa toimiminen tämän tiedon mukaan. *"Ja sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä" (Luuk.12:47).* *"Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi" (Jaak.4:17).*

Tähän liittyy kiinteästi myös omantunnon elämä. *"Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö tuntoansa loukaten, se on pahaa...Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän oikeaksi havaitsee; mutta joka epäroii ja kuitenkin syö, on tuomittu, koska se ei tapahdu uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä" (Room.14:20,22-23).* Hyvän omantunnon hylkääminen johtaa uskon haaksirikkoon: *"säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet" (1 Tim.1:19).* Luther sanoo: "On väärin ja turmiollista toimia omaatuntoaan vastaan."

Paavali oli sidottu totuuteen: *"Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta" (2 Kor.13:8).*

Kärsivällisyyttä tarvitaan

Matkalla jaloksi astiaksi tarvitaan paljon kärsivällisyyttä. Eniten tätä vaaditaan Suurelta Savenvalajalta, Jumalalta. Monta kertaa astian valaminen epäonnistuu - astia menee rikki (Jer.18:4).

Myös lähimmäisemme suhteen meiltä vaaditaan kärsivällisyyttä. Hänestäkään ei tule jaloa astiaa kädenkäänteessä. *"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä" (Ef.4:1-3).*

Edelleen tarvitsemme kärsivällisyyttä oman itsemme suhteen. Kuinka usein törmäämme epätouvoon seinään: Ei tästä tule yhtään mitään! Ehkä vaikeimpia ovat ne jaksot, jolloin meidät on ikään kuin laitettu syrjään. Savenvalaja on heittänyt meidät pois kädestään - sitkistymään. Tämä ei kuitenkaan merkitse lopullista hylkäämistä, vaan määrättyä työvaihetta. *"Älkää siis heittäkö pois uskallustanne, jonka palkka on*

suuri. Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä, tehäkseen Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä luvattu on"
(Hebr.10:35-36).